

Sygn. akt V U 345/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy W. G. (1)

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą

na skutek odwołania W. G. (1)

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 25 stycznia 2013 roku i z dnia 18 marca 2013 roku

Nr (...)

I. Oddala odwołanie od decyzji z dnia 25.01.2013 r.

II. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18.03.2013 r. w ten sposób, że przyznaje W. G. (1) od 26.04.2013 r. na stałe rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy.

III. Oddala odwołanie od decyzji z dnia 18.03.2013 r. w pozostałej części.

Sygn. akt VU 345/13

UZASADNIENIE

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 25.01.2013 r. odmówił przyznania W. G. (1) prawa do renty rolniczej ponieważ w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku podlegał ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu 4 lata zamiast co najmniej 5 lat.

W odwołaniu od tego orzeczenia ubezpieczony podał, że 4 lata temu odebrano mu rentę. Uznanie, że odzyskał zdolność do pracy było błędem. Dwa lata później nastąpił nawrót choroby. Pół roku leczył się w warunkach szpitalnych. Urzędnicy KRUS są opłacani m.in. z jego podatków. Pomimo tego utrudniają zwykłym ludziom życie. Jego zdaniem, zostali powołani do tego aby wspomagać obywateli.

Prezes KRUS decyzją z 18.03.2013 r. ponownie odmówił przyznania

W. G. prawa do renty. W tym przypadku z powodu powstania niezdolności do pracy po upływie 18 miesięcy od ustania prawa do renty.

W odwołaniu od tego orzeczenia wnioskodawca powtórzył swoje stanowisko na temat urzędników i ich roli w społeczeństwie.

Dodatkowo zarzucił błędną wykładnię art.22 ust.2 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił i zważył, co następuje:

późniejsze odwołanie W. G. (1) jest zasadne.

Z jego akt rentowych wynika, że mieszka w B.. We wrześniu 1997 r. wydzierżawił od D. G. działkę o pow. 1,82 ha położoną we wsi B. gm. D.. Umowa została zawarta na 27 lat. W okresie od 1.08.2003 r. do 30.09.2009 r. pobierał rentę rolniczą ale bez zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej.

Zgodnie z treścią art.6 pkt 1 ustawy z dnia 20.12.1990 r. rolnikiem jest pełnoletnia osoba fizyczna zamieszkująca i prowadząca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osobiście i na własny rachunek działalność rolniczą w pozostającym w jej posiadaniu gospodarstwie rolnym. Taka definicja rolnika daje prawo do ubezpieczenia osobom, które mogą nie mieć nawet kontaktu wzrokowego z gospodarstwem.

W przypadku W. G. żaden pracownik KRUS nie sprawdził w jaki sposób z odległości około 180 km prowadzi on działalność rolniczą. Niestety, ta okoliczność nie była przedmiotem sporu w sprawie.

Zgodnie z treścią art.21 ustawy z 20.12.1990 r. renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu przez wymagany okres,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno – rentowemu lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania takiego okresu.

W przypadku osoby, która stała się niezdolną do pracy w wieku ponad 30 lat okres ubezpieczenia wynosi co najmniej 5 lat i powinien przypadać w okresie ostatnich 10 lat przed złożeniem wniosku o przyznanie renty.

Według Prezesa Kasy w latach 2003 – 2013 podlegał ubezpieczeniom tylko 4 lata. Z tego powodu nie mógł nabyć ponownie prawa do renty.

W ocenie Sądu decyzja z dnia 25.01.2013 r. jest prawidłowa i dlatego odwołanie od niej podlegało oddaleniu na mocy art.477¹⁴ § 1 kpc.

Organ rentowy wydając odmowną decyzję i prowadząc na podstawie tego samego wniosku dalsze postępowanie pozostawił się w dziwnej sytuacji. Możliwe, że uznał, iż zbyt pochopnie wydał decyzję.

Lekarz rzeczoznawca Kasy orzeczeniem z 6.03.2013 r. uznał W. G. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym od 17.01.2013 r. W aktach rentowych brak jest dowodu doręczenia mu odpisu tego orzeczenia.

W tej sytuacji nie wiadomo kiedy został pouczone o prawie wniesienia sprzeciwu do komisji lekarskiej.

Biegli sądowi z zakresu onkologii i gastrologii rozpoznali u niego: chłoniak B., stan po częściowej resekcji jelita cienkiego, stan po chemioterapii, nawrót chłoniaka w okolicy nadobojczykowej, z progresją złośliwości, otyłość, nadciśnienie tętnicze, zespół metaboliczny i zmiany troficzne skóry podudzi. W 2003 r. był leczony z powodu choroby nowotworowej jamy brzusznej. Po długiej remisji w 2011 r. nastąpił nawrót choroby. Ma chłoniak B., który jest

wyjątkowo złośliwy. Leczenie wymaga agresywnej chemioterapii. Ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym od 2003 r. W opinii uzupełniającej biegli podali, że wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy i nie rokuje jej odzyskania. Ze względu na charakter nowotworu jego stan może jeszcze pogorszyć się. Niezdolnym do pracy jest od 2003 r.

Sąd uznał obie opinie za przekonujące. Nie były one kwestionowane przez organ rentowy.

Według art. 22 ust.3 ustawy z 20.12.1990 r. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy, które ustało z powodu ustąpienia całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

Decyzja organu rentowego z 22.10.2009 r. nie spowodowała w sprawie stanu powagi rzeczy osądzonej.

W. G. pobrał zasiłek chorobowy za okres od 9.02.2011 r. do 11.03.2011 r. Według biegłych to wówczas jego stan wyraźnie się pogorszył. Nastąpiło to przed upływem 18 miesięcy od ustania prawa do renty. Jest to drugi argument za uznaniem jego odwołania od decyzji z 18.03.2013 r. za zasadne.

Z podanych wyżej względów Sąd na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił tę decyzję i przyznał W. G. od 26.04.2013 r. na stałe rentę rolniczą. W tym dniu został zbadany przez biegłych i wówczas została wyjaśniona ostatnia istotna okoliczność w sprawie. Do odwołania dołączył orzeczenie lekarza rzeczoznawcy z 6.03.2013 r. Ponieważ nie wniósł od niego sprzeciwu – a dopiero w toku postępowania zakwestionował datę powstania niezdolności Sąd uznał, że odwołanie powinno zostać rozpoznane merytorycznie a nie odrzucone.